Гуго фон Гофманнсталь

Провесна

Перекладач: М.Орест

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Вітер біжить
Крізь голість алей
І подихи мчить
Дивних речей.

Він втіхою падав
На плач і печаль
І волос погладив,
Розмаяв жаль.

З акацій стрясав
Квітучу вроду,
Гарячим подав
Тілам охолоду.

Торкався він
Уст веселих,
Шептався в зелах
Ожилих долин.

Як звук ридальний,
Крізь флейту пробіг,
Повз вечір прощальний
Потік без доріг

І німо проплив
Крізь шепти кімнати,
І сяйво вгасив,
Нагнувшись, лампади.

Вітер біжить
Крізь голість алей
І подихи мчить
Дивних речей.

Справляючи біг
Крізь голі алеї,
Жене кереї
Тіней блідих

І аромат,
Дань країв,
Де вчора вночі
Він пролетів.